

Vrak (The Wreck Of The Edmund Fitzgerald) - Zich, Karel

Byl den jako dnes,
já se po vlnách nes
a pyšnej jsem byl,
to se přiznám.

Vždyť znal jsem svůj um,
vlnám velkým jak dům
jsem přikládal
pramalý význam.

Byl den jako dnes
a já v útrokách vez,
co lidem se náramně hodí.

Měl jsem svůj cíl
a tam jdu ze všech sil,
to jsem byl ještě nákladní lodí.

A dneska jsem vrak,
bohužel, je to tak
a nade mnou krouží houf racků.

Je jich čím dál tím víc,
chtějí svědčit a říct,
jak dostal jsem od lidí facku.

Člověk mě stisk,
vím, že ho ved jenom zisk,
když přehnal nákladu tíži.

Chtěl ode mne moc,
dřív než snesla se noc,
já zlomil se na moři v kříži.

Jsem rozbitej vrak,
jó, už nejsem jak drak
a všude mě po těle bolí.

Nafta, kterou tak čpím,
byla nákladem mým,
ten smíchal se s vodou a solí.

Ptám se: Komu je líp,
když teď milion ryb,
kolem dokola břichem je vzhůru.

Já jsem jenom vrak,
bohužel, je to tak,
mě teď odtáhnou za pevnou šňůru.

Snad překvapí vás,
že mám vůbec svůj hlas
a jak to, že loď zpívat umí.

To vysvětlím tím,
že jen jak mušle zním,
to hlas moře ve mně jen šumí.

Jsem zlomenej vrak,

jó, už nejsem jak drak
a nade mnou krouží houf racků.

Je jich čím dál tím víc,
chtějí svědčit a říct,
jak dostal jsem od lidí facku.